

ΕΤΟΣ 69ον

5 Σεπτεμβρίου 2021

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 36 (3562)

ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΑΓΑΠΗ

“Όπου κι αν σταθούμε σήμερα, άκουμε νά γίνεται λόγος για τά δικαιώματα. Δέν είναι μόνο όσα ή Πολιτεία όφείλει νά υπερασπίζεται, τή ζωή, τήν έλευθερία, τήν περιουσία, τή δυνατότητα νά έκφράζουμε τήν άποψη μας άνεμπόδιστα. Είναι καί τό δικαίωμα νά προσανατολίσουμε τή ζωή μας όπως τή θέλουμε, νά πράττουμε καί νά ύπάρχουμε σύμφωνα μέ τίς έπιθυμίες μας, άκόμη καί αυτές πού είναι άμαρτωλές. Φτάνουμε στό σημείο νά έχουμε τήν άπαιτηση οί άλλοι νά σκέπτονται όπως έμεις, ειδάλλως τούς κρίνουμε καί τούς άπορρίπτουμε χωρίς νά μπαίνουμε στή θέση τους. «Δικαιούμαι» σημαίνει ότι έχω τήν έξουσία τά πάντα νά ξεκινούν μέ κέντρο έμένα.

«Δίχα άμαρτίας»

‘Η Έκκλησία προφανώς καί υπερασπίζεται τά ανθρώπινα δικαιώματα. ‘Η ζωή είναι άναφαίρετο αγαθό. ‘Η έλευθερία είναι δώρο Θεού απ’ άρχής στόν άνθρωπο. Τό δικαίωμα νά εργαζόμαστε, νά έχουμε όσα αγαθά χρειάζομαστε, νά μπορούμε νά χαιρόμαστε τή ζωή δέν αντίκειται στά όσα πρεσβεύει ή πίστη. «Δίχα άμαρτίας», χωρίς άμαρτία, ζητâ ή Έκκλησία νά πορευόμαστε κατά τήν άσκηση τών δικαιωμάτων μας. Νά μή γίνονται, δηλαδή, αυτά έμπόδιο στήν αγάπη. Νά μήν τά άπολυτοποιούμε καί νομίζουμε ότι αυτά δίνουν τό μοναδικό νόημα στόν κόσμο καί στόν άνθρωπο. Νά θυμόμαστε τόν λόγο του ψαλμωδου «δίδαξόν με τά δικαιώματά σου» (Ψαλμ. 118,112), για νά μπορούμε νά ίσορροπούμε τήν πορεία μας μέ τήν πορεία του συνανθρώπου μας καί νά αφήνουμε τόν Θεό νά έχει τόν τελευταίο λόγο στή ζωή καί στίς σχέσεις μας, μή λησμονώντας τή σωτηρία για τήν όποία κληθήκαμε.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Α΄ Κορ. θ΄ 2-12)

Ἡ ἄσκηση τοῦ ἀποστολικοῦ ἔργου

Ἀδελφοί, ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ. Ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν αὕτη ἐστί. Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πιεῖν; μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν, ὡς καὶ οἱ λοιποὶ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου καὶ Κηφᾶς; ἢ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρνάβας οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν τοῦ μὴ ἐργάζεσθαι; τίς στρατεύεται ἰδίῳις ὀψωνίοις ποτέ; τίς φυτεύει ἀμπελῶνα καὶ ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; ἢ τίς ποιμαίνει ποίμνην καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης οὐκ ἐσθίει; Μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ; ἢ οὐχὶ καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέγει; ἐν γὰρ τῷ Μωϋσέως νόμῳ γέγραπται· οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα. Μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ Θεῷ; ἢ δι' ἡμᾶς πάντως λέγει; δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη, ὅτι ἐπ' ἐλπίδι ὀφείλει ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾶν, καὶ ὁ ἀλοῶν τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ μετέχειν ἐπ' ἐλπίδι. Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσείραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν; εἰ ἄλλοι τῆς ἐξουσίας ὑμῶν μετέχουσιν, οὐ μᾶλλον ἡμεῖς; ἀλλ' οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ, ἀλλὰ πάντα στέγουμεν, ἵνα μὴ ἐγκοπὴν τινα δῶμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ.

Μία ἄρνηση

Αὐτό ἀκριβῶς μᾶς δείχνει καὶ ὁ ἀπόστολος Παῦλος μέ τῆ ζωῆ του. Ἀπευθυνόμενος στοὺς Κορινθίους περιγράφει τὰ δικά του δικαιώματα, τὰ ὅποια ὅμως δὲν τὰ ἀσκεῖ. Μποροῦσε ὡς Ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ νὰ ἔχει ἐξασφαλισμένη τὴ διατροφή του ἀπὸ τοὺς πιστοὺς. Ὁ ἴδιος προτίμησε νὰ ἐργάζεται ὡς σκηνοποιός. Θὰ μπορούσε νὰ κρατήσει τὰ χρήματα ἀπὸ τὴν ἐργασία του. Ὁ ἴδιος ὅμως τρεφόταν ἀπὸ τὸν κόπο του, προτιμώντας νὰ δίδονται τὰ προοριζόμενα γι' αὐτόν χρήματα στὶς ἀνάγκες τῶν φτωχότερων. «Οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ, ἀλλὰ πάντα στέγουμεν, ἵνα μὴ ἐγκοπὴν τινα δῶμεν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ», ἀναφωνεῖ (Α΄ Κορ. 9,12). «Ἐμεῖς ὅμως δὲν κάναμε χρῆση τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ, ἀλλὰ ὑπομένουμε κάθε στέρηση, γιὰ νὰ μὴ δημιουργήσουμε κανένα ἐμπόδιο στὴ διάδοση τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ». Κι ἔτσι ὁ Παῦλος μέ μία ἄρνηση —«οὐκ ἐχρησάμεθα»— περιγράφει τὴν παραίτησή του ἀπὸ τὸ δικαίωμα καὶ τὴν ἐξουσία ἄσκησής του, ἐνῶ καθιστᾶ τὸ θέλημά του ἀγάπη γιὰ τὸν Χριστό καὶ τὸ Εὐαγγέλιο, ἀλλὰ καὶ ἀπόφαση νὰ μὴ εἶναι ὁ ἴδιος καὶ τὰ δικαιώματά του ἐμπόδιο στὴν πορεία τῶν ἀνθρώπων γιὰ σωτηρία.

Διαμαρτύρονταν οἱ Κορινθιοὶ ὅτι ὁ Παῦλος καὶ οἱ ἐπικεφαλῆς τῆς κοινότητος εἶχαν δικαιώματα περισσότερα ἀπὸ τοὺς ἄλλους πιστοὺς. Ἄντι

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, γιά σᾶς εἶμαι ὁπωσδήποτε, γιατί ἡ σφραγίδα πού πιστοποιεῖ τό ἀποστολικό μου ἀξίωμα καί ἔργο εἶστε ἐσεῖς, πού εἶστε μέ τόν Κύριο. Αὐτή εἶναι ἡ ἀπάντησή μου πρός ἐκείνους πού μέ ἐπικρίνουν. Δέν ἔχουμε τό δικαίωμα, ἐγώ καί οἱ συνεργάτες μου, νά φᾶμε καί νά πιοῦμε φιλοξενούμενοι ἀπό τίς ἐκκλησίες; Μήπως δέν ἔχουμε τό δικαίωμα νά ἔχουμε μαζί στίς περιοδείες μας μιά χριστιανή γυναίκα γιά νά μᾶς περιποιεῖται, ὅπως καί οἱ ἄλλοι ἀπόστολοι καί οἱ ἀδελφοί τοῦ Κυρίου καί ὁ Κηφᾶς; Ἡ μόνον ἐγώ καί ὁ Βαρνάβας δέν ἔχουμε τό δικαίωμα νά μὴν ἐργαζόμαστε; Ποιός ὑπηρετεῖ ποτέ στόν στρατό μέ δικά του ἔξοδα; Ποιός φυτεύει ἀμπέλι καί δέν τρώγει ἀπό τόν καρπό του; Ἡ ποιός βόσκει κοπάδι καί δέν τρώγει ἀπό τό γάλα τοῦ κοπαδιοῦ; Μήπως αὐτά πού λέγω δέν εἶναι βγαλμένα ἀπό τήν ἀνθρώπινη ζωή; Ἡ μήπως δέν τά λέγει αὐτά καί ὁ νόμος τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης; Γιατί, πραγματικά, στόν νόμο τοῦ Μωυσῆ εἶναι γραμμένο: «Νά μὴν κλείσεις τό στόμα τοῦ βοδιοῦ πού ἀλωνίζει». Μήπως ὁ Θεός νοιάζεται γιά τά βόδια; Ἡ μήπως πράγματι τά λέγει αὐτά γιά μᾶς; Πραγματικά, γιά μᾶς γράφτηκε ὅτι ἐκεῖνος πού ὀργώνει τή γῆ, πρέπει νά τήν ὀργώνει μέ τήν ἐλπίδα ὅτι θά φάγει ἀπό τούς καρπούς της, καί ἐκεῖνος πού ἀλωνίζει, πρέπει νά ἀλωνίζει μέ τήν ἐλπίδα τῆς συμμετοχῆς στή συγκομιδή. Ἀφοῦ ἐμεῖς σπειράμε σέ σᾶς τά πνευματικά ἀγαθά, εἶναι μεγάλο πράγμα νά θερίσουμε τά ὑλικά σας ἀγαθά; Ἄν ἄλλοι χρησιμοποιοῦν τό δικαίωμα νά μετέχουν στά ἀγαθά σας, δέν δά ἔπρεπε πολύ περισσότερο νά τό κάνουμε ἐμεῖς; Καί ὅμως, δέν χρησιμοποίησαμε αὐτό τό δικαίωμα, ἀλλά ὅλα τά ὑπομένουμε, γιά νά μὴν προκαλέσουμε κανένα ἐμπόδιο στό κήρυγμα τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ.

(Ἀπό τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

νά ἀσχολοῦνται μέ τήν πνευματική τους πρόοδο, ἐπικαλοῦνταν ὡς ἄλλοθι ὅτι κάποιοι φαίνονταν προνομιούχοι καί ὅτι ἡ πίστη γεννᾷ ἀνισότητες. Σήμερα θά ἔλεγαν: «Γιατί νά πιστέψω στόν Χριστό ὅταν οἱ ἐπίσκοποι καί ὁ κλῆρος τιμῶνται περισσότερο ἀπό ἐμένα, δικαιούνται περισσότερα ἀπό ἐμένα καί ἔχουν ἐξουσίες ἐπάνω μου, ἐνῶ δέν εἶναι ἄξιοι τῆς ἀποστολῆς τους;». Καί ὁ Ἀπόστολος παραιτεῖται ἀπό αὐτό πού δικαιούται. Δέν τό κάνει γιά νά δεῖξει ὅτι εἶναι ἅγιος ἢ γιά νά τόν ἐπιδοκιμάσουν. Μέ τόν τρόπο του τούς δείχνει ὅτι δέν ἔχουν καμία δικαιολογία γιά νά μὴν ἀποδεχτοῦν τό Εὐαγγέλιο πού τούς κηρύττει. Τούς ἀπογυμνώνει ἀπό τή φλυαρία τῆς κατάκρισης. Καί τούς δείχνει ὅτι ὁ χριστιανός κλήθηκε νά πίνει τό ποτήριο τοῦ Χριστοῦ, δηλαδή νά σηκώνει σταυρούς καί νά βοηθᾷ τούς ἄλλους νά σηκώσουν τούς δικούς τους. Νά ὑπερβαίνει τόν εαυτό του. Νά μὴ μένει στό τί δικαιούται, ἀλλά στό πόσο ἀγαπᾷ.

5 Σεπτεμβρίου 2021: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Ζαχαρίου τοῦ προφήτου, πατρός Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος: β΄ – Ἑωθινόν: ΙΑ΄ – Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. θ΄ 2-12 – Εὐαγγέλιον: Μτθ. ιη΄ 23-35.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 12 Σεπτεμβρίου, πρό τῆς Ὑψώσεως.

Ἀπόστολος: Γαλ. στ΄ 11-18 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. γ΄ 13-17.

Ἡ διδαχὴ τῆς ἀλήθειας

Ἀπὸ ἓνα δικαίωμα δὲν παραιτήθηκε ὁ Παῦλος. Αὐτό τῆς διδαχῆς τῆς ἀλήθειας. Ἐφήσε τὰ δικαιώματα τῆς ἐπιβίωσης καὶ τῆς δικαίωσης ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ δὲν ἄφησε τὴν εὐθύνη ἔναντι τοῦ Εὐαγγελίου. Κι ἐδῶ βρίσκεται τὸ μέτρο τῆς Ἐκκλησίας. Σέ ὅ,τι ἀφορᾶ τὰ ἀνθρώπινα, ἡ ἀγάπη δείχνει τὸν δρόμο. Σέ ὅ,τι ἀφορᾶ τὴ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, τὸ αἰῶνιο, ἐκεῖ ἡ ἀγάπη ἐπιβάλλει τὴν ἄσκηση τοῦ δικαιώματος, γιὰ νὰ μὴν χαθεῖ ἡ ἀλήθεια.

Σέ ἓναν κόσμο λοιπὸν πού μονολογεῖ γιὰ τὰ δικαιώματά του, ἡ Ἐκκλησία μᾶς καλεῖ νὰ ἀγαποῦμε καὶ νὰ παλεύουμε γιὰ τὴν ἀλήθεια πού εἶναι ὁ Χριστός. Καὶ ὡς πρὸς ὅ,τι δὲν μᾶς βλάπτει σ' αὐτὸν τὸν δρόμο, μᾶς ἀφήνει, κλῆρο καὶ λαό, στὴ διάκριση τῆς παραίτησης χάριν τοῦ πλησίον. Θά φέρει κόπο μιά τέτοια παραίτηση. Καὶ εἶναι σταυρός ὁ κόπος. Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ὅμως καθιστᾶ γλυκιά τὴν κούραση, τὴ μακροθυμία, τὴν ἀληθινὴ ἐλευθερία ἀπὸ κάθε ἐξάρτηση, ἀπὸ κάθε ἀνάγκη.

π. Θ.Μ.

1821 - 2021

**Ἑορταστικὲς ἐκδηλώσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
γιὰ τὴν ἐπέτειο τῶν 200 χρόνων ἀπὸ τὴν Ἐθνεγερσία.**

Κεντρικὴ ἴστοσελίδα: www.ekklisia1821.gr

Facebook: www.facebook.com/ekklisia1821

Twitter: twitter.com/ekklisia1821

Instagram: www.instagram.com/ekklisia1821

**ΧΑΡΙΣΤΕ ΣΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΠΟΥ ΑΓΑΠΑΤΕ
ΘΕΟΛΟΓΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ**

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», εβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
